

Adventní pastýřské slovo (prosím o přečtení či seznámení na první adventní neděli tohoto roku tj. 28. 11.)

Sestry a bratři v Kristu,

milí přátelé, především Vy, kteří jste upoutáni na lůžko, anebo v izolaci v důsledku pandemie covidu-19,

můžeme pozorovat, že pokračující epidemie jako by umocňovala negativní reakce vycházející z pozitivního nálezu zmíněné choroby. Mohu Vás oslovit, především Vás nemocné, v duchu solidarity toho, který prošel touto skutečností. Víím, že se ptáte, jak dlouho ještě. Mnozí si kladete otázku, proč nás sužuje tato epidemie, která má nejenom zdravotní, ale i ekonomické, jako i psychologické a psychické důsledky. Cítíme se frustrovaní, chybí nám kreativita, upadáme často do letargie a bezradnosti. Nejistota co přijde, nemožnost nejenom plánovat potřebné úkony a akce, ale jejich neustálé odvolávání a minimalizování nás naplňuje smutkem, někdy i hněvem. Prožíváme Advent, a to je doba příchodu Ježíše Krista. Náš letopočet nás ujišťuje o jeho prvním historickém příchodu mezi nás. Na závěr liturgického mezidobí, ale i na počátku adventu si připomínáme očekávaný druhý slavný příchod Krista Spasitele. Mezi těmito dvěma příchody je také jeho příchod k nám, do hlubin našeho srdce, našeho já, a to je rozhodující i pro tuto dobu.

První etapu této epidemie jsme úspěšně překonali v pozitivní perspektivě solidarity a vzájemného porozumění a můžeme říci i za ukázněného přijímání pokynů zdravotního personálu. Ani teď není třeba rezignovat, ale musíme přijmout výzvu proroka: „Napřimte hlavy!“ Vždyť přece na rozdíl od první etapy máme očkovací vakcíny, máme i léky, chybí nám však důvěra. Uvědomme si, že žádná vakcína a žádný lék, ani zdravotnický personál, ani naši politici či mediální experti nás nemohou uzdravit. Pamatujme, že lékař léčí, jak říká staré

příslaví, a Bůh uzdravuje. V nedávné době jsem mohl v jednom článku číst odpověď na otázku ve významné věci: „Věříte v Boha?“ „Nevěřím, ale věřím Bohu, protože vím, že je!“ Ano, potřebujeme víru, důvěru a to jak vůči Bohu, tak vůči odborné a obětavé veřejnosti, která nám chce opravdu pomoci. Není důvodu jí nevěřit, nepřijímejte však všechny zprávy a výzvy, ať je naleznete na internetu či v jiných sdělovacích prostředcích. Plně se stavím za slova RNDr. Jiřího Grygara, CSc., který hovoří o mediálním smetí, které ztratilo oporu v rozumném uvažování. Chtěl bych Vás upozornit na slova výzvy otce arcibiskupa Jana Graubnera, moravského metropolity a předsedy ČBK: *„Vím, že téma očkování rozděluje společnosti a nechci přispět k ještě většímu rozkolu. Očkování není samospasitelné, ale jak je vidět z menšího procenta nemocných ve skupině očkovaných, je to nástroj, který pomáhá. Prosím ty, kteří mohou být očkovaní a zatím nejsou, aby se z ohledu na ostatní obyvatele nechali očkovat. Ty, kteří se nechali vystrašit, že se očkovaním dopouští nějakého hříchu, ujišťuji, že to mohou udělat s čistým svědomím. Ty, kteří hájí svou svobodu stát na svém názoru, prosím, aby z lásky k druhým dobrovolně obětovali část své svobody pro společné dobro.*

Děkuji všem, kteří se snaží o ohleduplnost k druhým nejen vlastním očkovaním, ale i dodržováním hygienických předpisů na veřejnosti i v kostele. Není třeba být úzkostliví, ale ukáznění. Mezi tradiční skutky lásky v době adventní zařaďme i vlastní ukázněnost a ohleduplnost k druhým.

Těmito slovy se chci s Vámi rozloučit a popřát požehnaný Advent.

+ Dominik kardinál Duka OP
arcibiskup metropolita pražský